

by besdžak do tebe storkana, aby Mozu do tebe lata byla. Runje jako zyl ty khoremu Czlowekej, kotryž Wina czucz nemože, Mozu Wino do Schije lecž, kajke dyrbjal won Wešelje aby Wofschewenje na tajim Picžu mjecz? Tak tež neje to wošoko dostojne Wotkasanje žadyn Wuzitt pola Ludži we Bamžistwi mjecz moło. Pšchetož, dokelž jo woni na tajke Mošwuczenje wužiwali šu, so šebi jich Wutrobny šu pomyšlicž dyrbjale: Ty nejšy czisty, ty nejšy tuteje Jydzje dostojny, ty ju nemožešch prawje wužiwać, a šu jo tola cziniež dyrbeli, jeli so nejšy zyl, jako teje Jyrfwje nepošluschne Džeczi, wufantneni bycz: da možešch ty lochzy wedžicz, so ani Trošcht ani Wešelje neje pšchi tym bycz moło.

Wotom je Bamž stym Wotkasanjom nasche-
to šneša Jesom Krysta, a šeho Testamen-
tom hiščeže hore sakhadžal a je tošame
š Hermaukej sežinil sa te Duschje ty ch
Morwy ch, tak so malo Wšchow prawjeje
Nutyrnosžje dla, ale jeno Penesow a Nuž-
pšchindženja dla, džeržanych je. To ždny
je, ja bych rek, to Wotkasanje pšches Wšeru
wulzy hanene. A ja mam sa to, dy by to
Bamžistwo dljeje pšchi šwojej Mozy wosta-
to, a to lube Ewangelion nepšchischlo, wo-
ni bych to Wotkasanje tym Žiwym žylje
wšali, a je jeno sa Morwy ch šamych wuži-
wali. Pšchetož my Stari šmy to derje šho-
nili, kajki Kopot stej Wšchu sa Duschje schu-
džom hnaty budže.

Na to šym ja njett jeno tehodla spo-
mnicz žyl, so byščeže wy widžili, kak jara
Boh ton nedžakomny Šwjet schtrašował
je, so won Bamžej pšchiladowal je, so won
jeno to Gžjelo wobu džjelicz dat je. A hiščeže
to je tak jara facžmite bylo, so Ludžo knemu
tak jako šjenemu Škutkej schli šu, kotryž wo-
ni prawje wužiwać nejšy moli, a šo pšched
žakofnyym Ššudom a Njewom Božim pšchi

nim šu bojecž dyrbeli. Dale je won tež šteje
Wšchje Bentuch sežinil, škotrymž šo schelka
šhorosž a Nesbožje je wobalicž dyrbjalo.
Tajki Herempel nech šchak nidy nesabydže-
my; ale Bože dla ladajmy, so bychmy tež
tajzy Sazpijerjo nebyli, ale Loscht a Lubosž
šteho šneša Wotkasanju mjeli, a jo radži
wužiwali, tak so by wone prawje šrosemene
bylo, a pšchi prawym Wuziwanju wostalo.

II. Pšchetož, praj mi, neje to pšches Wšeru
lubosna Wšez, šo ton šneš šwoju Wutrobu
pšhecžiwu šwojim Wucžomnikam tak wu-
šype, a rekne: Šmicže a jysče, to je
moje Gžjelo, šmicže a pijče šchizy
šneho, to je moja šrej, ton Nowy
Testament, to czincže lutzj tehodla, so
byščeže namne špominali, a mene-
ša byli; a necincže to jeno junu, ale husto,
a hacž do šudneho Dnja? Tak ze ton luby
šneš Krystus niz jeno našču Wšeru pšches
šwoje Wotkasanje a Testament rad šdžer-
žecz, ale so bychmy tež jeho wopomnili a
pošnali, a so by won we našchich Wutro-
bach newumrjel. Tehodla wustaji won tu-
dy šwoje Wotkasanje, so by wono wječnje
wostalo, a so bychmy my na jeho Ššmercž,
pšches kotruž my wot Nšchow a schelakeje
wječneje Žalosžje wumoženi šmy, wobšaj-
nje špominali.

To je šchak jara lubosnje rycžane, niz
šurowje, aby njewnje, ale wele lubosnišch,
hacž Nan je šwojim Ššynom rycžecz može.
Pšchetož tehodla štane šo to schitko, praji
won, so byščeže me nesabyli. Won ze
tehodla dowšchitkich našchich Wšchow,
Šrta a Wutrobow šwoje Wopomnenje
rad šapšacž, so bychmy jeho šwjate Šžer-
penje nesabyli, kak won našche dla šschizo-
wany, wumrjel a wot Morwy ch šašo ho-
rještanyl je.

A tajke Wopomnenje czasto a beš Pšche-
štacža wobnowicz, je won tehodla tak šwšeru